

VLAAMS THEATERJAARBOEK 1992-93

Toon Brouwers, Anne van de Genachte, Jaak van Schoor (red.), *Vlaams Theaterjaarboek 1992 - 93*, Antwerpen, De Scène v.z.w., 1994, 116 pp. (ISSN:0776-5339), 750B.F.

Het Vlaams Theaterjaarboek dat nu al voor de 27e maal verschijnt is een nuttige publikatie. Het biedt de lezer niet alleen een fraai gepresenteerd "aandenken" aan de vele voorstellingen, maar het is vooral een handig naslagwerk. Jaar na jaar wordt hier een vrijwel volledig overzicht van alle produkties geboden. In een oogwenk kan men alle feitelijke gegevens terugvinden. Het zou dan ook jammer zijn indien deze publikatie door gebrek aan financiële middelen bedreigd zou worden. Want het laattijdig verschijnen van het 27e jaarboek is volgens de samenstellers precies te wijten aan de vermindering van de subsidies toegekend door de Vlaamse overheid.

Toch is men er in geslaagd het boek volgens het nu al sedert vele jaren bekende patroon op te bouwen. Behalve de "technische fiche" van alle produkties, vindt men hier ook een overzicht van de voorstellingen op de welig tierende festivals en in de receptieve centra.

Zoals gebruikelijk wordt het jaarboek verder gestoffeerd met een aantal opstellen, waarin bepaalde fenomenen of gezelschappen worden toegelicht. Dit beschouwende gedeelte begint met een kritische commentaar van Toon Brouwers op het nieuwe "podiumkunstendecreet". Zoals de meeste betrokkenen en critici waardeert Brouwers het feit dat de gezelschappen nu voor een periode van vier jaar gesubsidieerd worden. Hij meent echter dat de notie "gezelschap" te weinig aandacht krijgt. Terwijl het oude decreet nog sprak van "opvoeringen met het eigen gezelschap", wordt in het nieuwe decreet vooral ingespeeld op "de vraag van een aantal theater- en kunstencentra- directeurs om een absolute vrijheid te krijgen als interim-werkgevers." De noodzakelijke gezelschapsvorming wordt hierdoor tegengegaan.

Volkomen terecht is Brouwers' kritiek i.v.m. de subsidiëring van de zogenaamde "grote" gezelschappen. Zowel K.N.S., K.V.S. als N.T.G. zijn natuurlijk al lang geen grote gezelschappen meer. Natuurlijk kan men met geld alleen geen oplossing geven aan een artistieke malaise, maar door het systematisch verminderen van de subsidies, maakt men de normale werking van een huis als b.v. de K.N.S. onmogelijk. Daardoor loopt de publieke belangstelling terug en vermindert de aantrekkingskracht van de traditionele schouwburgen voor jonge theaterartiesten.

Eddy Vaes brengt een overzicht van de voorstellingen die in het kader van

"Antwerpen '93" georganiseerd werden en Jaak Van Schoor staat even stil bij de tweede uitgave van het Gentse Time Festival. Het theateraanbod van dit laatste dient beslist versterkt te worden.

Ten slotte wordt n.a.v. zijn vijftigjarig bestaan de geschiedenis en het artistieke profiel van het Koninklijk Jeugdtheater geschetst door Maarten Hermans.

Jozef DE VOS